

قصه‌ی ارباب معرفت

عبدالحمید ترابی

کریم آباد مارم

www.ketab.ir

سرشناسه: ترابی ، عبدالحمید - ۱۳۱۳

عنوان و نام پدیدآور: قصه‌ی ارباب معرفت. عبدالحمید ترابی.

مشخصات نشر: بندرعباس.

نشر سمت روشن کلمه، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهری: ۱۷۴ ص. ۲۱/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۵-۷۷-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: داستان‌های فارسی - قرن ۱۴

موضوع: Persian fiction -- 20th century

رده بندی کنگره: PIR8۳۳۷

رده بندی دیویسی: ۸۳/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۴۸۷۸۶

قصه‌ی ارباب معرفت

روشن کلمه
انتشارات

بندرعباس. شهرک سجادیه. دلیران

۲۲. ساختمان دوم. طبقه اول

۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰

samtroshan@yahoo.com

instagram.com/samt_roshan

حق چاپ محفوظ است

مقدمه

خواننده‌ی باذوق سلام

مطلوب کتاب بیش روی شما، بیشتر اتفاقات و خاطرات دل انگیز و بیان شیرین مردم همین دلار کهن است و تخیلی نیست. هدف از نوشتن کتاب، گرامی داشت یاد و خاطرات آن بزرگواران است، باشد که با خواندن بخشی که مطابق ذوق شما است، در این غوغای افسرددگی ملال انگیز، تبسمی بر لب شما نشانده باشم؛ هرچندکه امید به آن هم ندارم؛ اما به قول حافظ شیراز:

حافظ وظیفه‌ی تو دعا گفتن است و بس

روباهی از کنار دهی می‌گذشت، خروسی را دید، با پروبالی رنگی. سلام کرد و گفت: «پدرت در آواز خواندن، شهرهی آفاق بود. خروس که مثل بعضی از آدم‌ها، از تملق و چاپلوسی خوش‌شان می‌آید. از روی عادت، چشم خود را بست تا یاد پدر مرحوم را زنده کند. روباه با یک خیز، او را به دندان فشرد و فرار کرد. سگ‌های ده، روباه را دنبال کردند. خروس به روباه گفت: اگر می‌خواهی از چنگ سگ‌ها رهایی بابی، بگو خروسی که من گرفته‌ام، از محله‌ی شما نیست. دهان گشودن روباه

همان و پریدن خروس از دهانش هم همان. روباه از سر حسرت آهی سرد از دل کشید و گفت: لعنت بر دهنی که بی موقع باز شود. و خروس هم گفت: لعنت بر چشمی که بی موقع بسته شود:

«تو خودت حدیث مفصل بخوان از این مجلد»

دریغ و صد دریغ که ما انسان‌ها آنقدر از تملق دیگران خوش‌مان می‌آید که به موقع چشمان خود را بر روی کلیه‌ی جریان‌ها و حقایق و اتفاقات روز می‌بندیم. امروز پای صندوق رأی می‌رویم تا نمایندگانی برای امور اجرایی کشور انتخاب کنیم. اینجا باید کاملاً چشمان‌مان باز باشد که اگر تملق و چاپلوسی و چرب زیانی و لقمه‌ی چرب و نرم آنان در ما مؤثر افتد، چشمان‌مان را به روی همه چیز می‌بندیم و لعنت خروس بر ما خواهد بود که زمان را نشناختیم و فردا که بر اثر کوتاهی‌بینی ما و بی‌تفاوتی و فرصت‌طلبی حضرات کشور، دچار بحران شدید گردید، دهان گشودن و اعتراض ما، بی‌موقع خواهد بود. آن وقت حرف روباره را به خاطر می‌آوریم و بر خود و آنان نفرین می‌فرستیم.

به خاطر داشته باشیم که در تربیت فرزندانمان، به موقع اقدام کنیم که اگر نکردیم، مشمول این ضرب‌المثل معروف فین و مارم می‌شویم که:

«اسبی که به پیری تعلیم پُرگه، به سواری قیامت خُن».»

در پایان از همکاری‌های صمیمانه‌ی آقا علی دبیری نسب، نوید جعفرپور و سرکار خانم عذرًا راست بالا، سرکار خانم فاطمه جعفرپور، سرکار خانم مليحه موسایی مارمی، سپاسگزارم.

همچنین از دخترانم، فریبا ترابی و شکوفه ترابی و نوه‌های عزیزم، نرگس جلالی، ابراهیم جلالی، بهار ترابی، شاداب ترابی و نشاط ترابی که در نوشتمن این کتاب مرا تشویق نمودند کمال تشکر و قدردانی را دارم. و برای همه‌ی جوانان چه پسر و دختر فینی و مارمی و چه همه‌ی عزیزان این مرز و بوم، آرزوی سلامت و موفقیت روزافزون دارم.